

Til § 223, stk. 3

Det foreslås efter forslaget til § 223, stk. 3, at Det Nationale Forebyggelsesråd skal bestå af 13 medlemmer, som beskikkes af ministeren for sundhed og forebyggelse for 4 år ad gangen, dog således, at der hvert andet år udpeges henholdsvis 6 og 7 medlemmer. Formand for rådet udpeges af ministeren for sundhed og forebyggelse blandt rådets medlemmer. Antallet af medlemmer er valgt dels for at sikre rådet en vis bredde, dels for at sikre at rådets arbejde kan være effektivt og operativt. Medlemmerne beskikkes efter forslaget for fire år ad gangen. Der er mulighed for genbeskikkelse, idet det dog forudsættes, at medlemmerne højst kan beskikkes for to på hinanden følgende perioder.

Første gang der udpeges medlemmer til rådet beskikkes i alt 13 medlemmer, hvoraf 6 udpeges til at fungere i 2 år, mens 7 udpeges til at fungere i 4 år.

Rådets medlemmer udpeges af ministeren for sundhed og forebyggelse blandt sagkyndige med kvalifikationer inden for folkesundhedsområdet med hensyn til faglig viden, erfaring, indsigt og engagement i muligheder og vilkår, som påvirker befolkningens sundhed. Det er forudsat, at der ved sammensætningen af rådet søges opnået en vis spredning i sagkundskab inden for folkesundhedsrådets livsstilsfaktorer, særligt tobak, alkohol, kost, motion og svær overvægt, og konkrete forebyggelsesmiljøer, herunder grundskole, arbejdsplads, sundhedsvæsen og lokalsamfund samt endvidere inden for såvel borgerrettet som patientrettet forebyggelse. Der vil blive udpeget to medlemmer med en forskningsmæssig baggrund.

Udgifter til Det Nationale Forebyggelsesråd afholdes af staten. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse stiller sekretariatsbistand til rådighed for rådet.

Til nr. 31 (§ 224)

Som en konsekvensændring af at overflytte myndighedsansvaret vedrørende vederlagsfri fysioterapi m.v., indeholder forslaget til en ny § 224 bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelser vedrørende ydelser efter §§ 140 a og 140 b.

*Til nr. 32-35 (§ 227)**Til § 227, stk. 1-3*

Regionernes Lønnings- og Taktsnævns kompetence til at indgå overenskomster med grupper af sundhedspersoner om vilkårene for ydelserne m.v. udvides til også at omfatte vederlagsfri fysioterapi m.v. efter §§ 140 a og 140 b.

Den foreslåede udvidelse vil indebære, at ministeren for sundhed og forebyggelse skal indhente en ud-

talelse fra Regionernes Lønnings- og Taktsnævn, inden fastsættelsen af nærmere regler vedrørende vederlagsfri fysioterapi m.v.

Til § 227, stk. 5 og 6

Med forslaget til § 227, stk. 5 og 6, fastlægges det, at forbudet mod krav om foreningsmedlemskab (eksklusivaftaler) i praksissektoren også gælder vederlagsfri fysioterapi i praksissektoren efter overførsel af myndighedsansvaret til kommunerne.

Til § 227, stk. 7

Som en konsekvensændring af, at forbud mod krav om foreningsmedlemskab i praksissektoren også gælder vederlagsfri fysioterapi i praksissektoren efter overførslen af myndighedsansvaret til kommunerne, fastlægges det med forslaget til § 227, stk. 7, at et eventuelt gebyr, der dækker omkostninger ved ydelser, som bliver stillet til rådighed for sundhedspersoner, også vedrører omkostninger ved ydelser på det kommunale niveau.

Til nr. 36 (§ 228, stk. 2)

Forslaget til § 228, stk. 2, åbner mulighed for, at den enkelte kommunalbestyrelse kan aftale med regionen, at regionen fortsat varetager afregningen af den del af betalingen for en ydelse til praktiserende fysioterapeut, som det ikke påhviler den sikrede at udrede. Afregningsprocedurer kan være tæt forbundet med andre opgaver, herunder overenskomst- og aftalefortolkning.

Derfor kan der være behov for klare aftaler, hvis én myndighed skal varetage afregningen for andre myndigheder. Et element i sådan en aftale kunne være en årlig redegørelse fra kommunen bl.a. indeholdende et overslag over det forventede brug af ydelser fra regionen.

Til nr. 37 (§ 229)

Som en konsekvensændring af at flytte myndighedsansvaret vedrørende vederlagsfri fysioterapi til kommunerne, indeholder forslaget til en ny § 229 bestemmelse om, at ministeren for sundhed og forebyggelse også kan fastsætte regler om vilkårene for kommunernes tilskud m.v. i en situation, hvor der ikke foreligger en overenskomst.

Til nr. 38 (§ 251 a)

Som en konsekvensændring af at flytte myndighedsansvaret vedrørende vederlagsfri fysioterapi, indeholder forslaget til § 251 a bestemmelse om, at bopælskommunen afholder udgifter til vederlagsfri fysioterapi m.v., jf. §§ 140 a og 140 b.